

Dziennik Urzędowy L 217

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

8 sierpnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1195/2006 z dnia 18 lipca 2006 r. zmieniające załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych ⁽¹⁾** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1196/2006 z dnia 7 sierpnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 4
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1197/2006 z dnia 7 sierpnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2967/85 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych** 6
- ★ **Dyrektywa Rady 2006/67/WE z dnia 24 lipca 2006 r. nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Wersja ujednolicona) ⁽¹⁾** 8

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/550/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 9 czerwca 2006 r. w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania umowy między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych** 16

Umowa między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych 17

2006/551/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie mianowania prezesa Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin** 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Komisja

2006/552/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 3 sierpnia 2006 r. zmieniająca załącznik XI do dyrektywy Rady 2003/85/WE w odniesieniu do wykazu laboratoriów uprawnionych do pracy z żywym wirusem pryszczycy na potrzeby produkcji szczepionki** (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3447) ⁽¹⁾ 29

2006/553/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 4 sierpnia 2006 r. w sprawie zakupu przez Wspólnotę szczepionki markerowej przeciw klasycznemu pomorowi świń w celu zwiększenia wspólnotowych zapasów tych szczepionek** (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3461) 31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1195/2006

z dnia 18 lipca 2006 r.

**zmieniające załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 850/2004 ⁽¹⁾,
w szczególności jego art. 7 ust. 4 lit. a) i art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja przeprowadziła badania dotyczące wykonywania przepisów rozporządzenia (WE) nr 850/2004 dotyczących odpadów.
- (2) Dopuszczalne wartości stężenia proponowane w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 uznaje się za najwłaściwsze w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i środowiska naturalnego na wypadek zniszczenia lub nieodwracalnego przekształcenia trwałych zanieczyszczeń organicznych.
- (3) W przypadku toksafenu, mieszaniny ponad 670 substancji, nie jest dostępna uzgodniona i odpowiednia metodologia analityczna pozwalająca na określenie stężenia całkowitego. Jednak wyżej wspomniane badania nie ujawniły w Unii Europejskiej żadnych zapasów składających się z toksafenu, zawierających go lub skażonych nim. Ponadto badania wykazały, że tam, gdzie wykryto w odpadach obecność pestycydów zawierających trwałe zanieczyszczenia organiczne, ich stężenia były zazwyczaj wysokie w porównaniu z proponowanymi dopuszczalnymi wartościami stężenia. Obecnie dostępne metodologie analityczne pozwalające na rozpoznanie toksafenu mogą być na razie uznane za odpowiednie do celów niniejszego rozporządzenia.

- (4) Dopuszczalna wartość stężenia dla PCDF/PCDD wyrażona jest w stężeniu równoważnika toksyczności („TEQ”), przy zastosowaniu współczynników toksyczności („TEFs”) Światowej Organizacji Zdrowia z 1998 r. Dostępne dane dotyczące dioksynopochodnych polichlorowanych bifenyli (PCB) nie są wystarczające, aby objąć te związki równoważnikiem toksyczności TEQ.
- (5) Heksachlorocycloheksan (HCH) jest nazwą technicznej mieszaniny różnych izomerów. Wysiłek, jaki trzeba byłoby włożyć w ich pełną analizę, byłby nieproporcjonalny. Jedynie alfa-, beta- i gamma-HCH liczą się pod względem toksyczności. Z tego względu dopuszczalna wartość stężenia odnosi się wyłącznie do nich. Większość dostępnych w handlu wzorcowych mieszanin testowych służących do przeprowadzania analiz tej klasy związków rozpoznaje jedynie te izomery.
- (6) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 850/2004 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (7) Komitet, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 850/2004, nie wydał, w następstwie konsultacji z dnia 25 stycznia 2006 r. przeprowadzonych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, opinii na temat środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 zastępuje się tekstem Załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 7.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz substancji objętych przepisami dotyczącymi gospodarowania odpadami zawartymi w art. 7

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Dopuszczalna wartość stężenia, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. a)
Aldryna	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg
Chlordan	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg
Dieldryna	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
Endryna	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg
Heksachlorobenzen	118-74-1	200-273-9	50 mg/kg
Mireks	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Polichlorowane bifenyle (PCB)	1336-36-3 i inne	215-648-1	50 mg/kg (*)
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chloro-fenilo) etan)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Chlordekon	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany (PCDD/PCDF)			15 µg/kg (**)
Ogółem alfa-, beta- i gamma-HCH	58-89-9, 319-84-6, 319-85-7	206-270-8, 206-271-3 i 200-401-2	50 mg/kg
Heksabromobifenyl	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg

(*) Tam gdzie to stosowne stosuje się metodę obliczania określoną w europejskich normach EN 12766-1 i EN 12766-2.

(**) Dopuszczalną wartość oblicza się dla PCDD oraz PCDF zgodnie z następującymi współczynnikami toksyczności (TEFs):

	TEF
PCDD	
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0001
PCDF	
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0001"

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1196/2006**z dnia 7 sierpnia 2006 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 sierpnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 7 sierpnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	44,8
	999	44,8
0707 00 05	052	78,3
	999	78,3
0709 90 70	052	69,2
	999	69,2
0805 50 10	052	63,2
	388	73,4
	524	49,4
	528	42,0
	999	57,0
0806 10 10	052	100,5
	204	143,0
	220	164,3
	508	23,9
	999	107,9
0808 10 80	388	88,7
	400	91,6
	508	84,1
	512	85,2
	528	65,0
	720	81,3
	804	99,1
	999	85,0
0808 20 50	052	130,9
	388	96,1
	512	83,4
	528	73,7
	720	31,1
	804	186,4
	999	100,3
0809 20 95	052	215,8
	400	314,6
	404	365,2
	999	298,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	136,0
	999	136,0
0809 40 05	068	110,8
	093	50,3
	098	53,9
	624	124,4
	999	84,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1197/2006**z dnia 7 sierpnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2967/85 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2967/85.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 oraz art. 4 ust. 6,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1,**Artykuł 1**

W rozporządzeniu (EWG) nr 2967/85 wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

1) w art. 3 ustępy 1 i 2 otrzymują brzmienie:

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2967/85 ⁽³⁾ ustanawia szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych, w szczególności metody oceny zawartości chudego mięsa w tuszach wieprzowych.„1. Standardową statystyczną metodą oceny zawartości chudego mięsa w tuszach wieprzowych dopuszczoną jako metoda klasyfikacji w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3220/84 powinna być zwykła metoda najmniejszych kwadratów lub procedura *rank reduced*, ale można również stosować inne statystycznie sprawdzone metody.

(2) Wyniki ostatniego badania dotyczącego klasyfikacji tusz wieprzowych, w szczególności w ramach projektu EUPIGCLASS, podkreśliły znaczenie poprawy jakości pobierania próbek oraz uproszczenia metod oceny zawartości chudego mięsa w tuszach wieprzowych.

Metoda opiera się na reprezentatywnej próbie krajowej lub regionalnej produkcji wieprzowiny, składającej się z przynajmniej 120 tusz, w których zawartość chudego mięsa została określona zgodnie z metodą rozbioru ustanowioną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. W przypadku zastosowania metody wielokrotnego pobierania próbek referencyjna zawartość obliczana jest na podstawie co najmniej 50 tusz i z dokładnością co najmniej równą dokładności uzyskanej za pomocą standardowej metody statystycznej zastosowanej na próbie 120 tusz przy wykorzystaniu metody z załącznika I.

(3) Dlatego należy dostosować ustanowione w rozporządzeniu (EWG) nr 2967/85 metody oceny zawartości chudego mięsa w tuszach wieprzowych oraz sposób obliczania referencyjnej zawartości procentowej chudego mięsa w tuszach.

2. Dopuszcza się jedynie metody klasyfikacji, dla których pierwiastek z kwadratu średniej błędnej prognozy (obliczany za pomocą techniki pełnego zatwierdzania krzyżowego wynosi mniej niż 2,5. Ponadto wszelkie wartości odchylenia powinny być uwzględnione w ocenie RMSEP.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).⁽²⁾ Dz.U. L 301 z 20.11.1984, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3513/93 (Dz.U. L 320 z 22.12.1993, str. 5).⁽³⁾ Dz.U. L 285 z 25.10.1985, str. 39. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3127/94 (Dz.U. L 330 z 21.12.1994, str. 43).

2) w załączniku I punkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Referencyjną procentową zawartość chudego mięsa oblicza się w następujący sposób:

$$y = 0,89 \times 100 \times \frac{\text{Waga miękkiej polędwicy} + \text{waga chudego mięsa} \\ \text{(w tym powięź) w łopatce, polędwicy, szynce} \\ \text{i brzuchu}}{\text{Waga miękkiej polędwicy} + \text{waga kawałków po spre-} \\ \text{parowaniu}}$$

Waga chudego mięsa w tych czterech kawałkach będzie obliczana poprzez odjęcie sumy elementów innych niż chude mięso w czterech kawałkach od całkowitej wagi kawałków przed rozbiorem.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do metod klasyfikacji, których dotyczy wnioszek o dopuszczenie, zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2967/85, od dnia 1 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

DYREKTYWA RADY 2006/67/WE**z dnia 24 lipca 2006 r.****nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych****(Wersja ujednolicona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładająca na państwa członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych ⁽³⁾ została zmieniona kilkakrotnie i w znaczny sposób ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy zatem dokonać jej ujednolicenia.
- (2) Przywożona ropa naftowa i produkty ropopochodne mają duże znaczenie w zaopatrzeniu Wspólnoty w energię. Wszelkie trudności, nawet czasowe, powodujące zmniejszenie dostaw tych produktów przywożonych z państw trzecich lub wzrost ich cen na rynku międzynarodowym mogą powodować poważne zakłócenia w działalności gospodarczej Wspólnoty. Wobec tego faktu Wspólnota musi mieć możliwość wyeliminowania lub przynajmniej zmniejszenia wszelkich negatywnych skutków w takim przypadku.
- (3) Kryzys w uzyskaniu dostaw może pojawić się nieoczekiwanie. Dlatego też konieczne jest ustanowienie środków niezbędnych do zrekompensowania możliwych niedoborów.

- (4) W tym celu konieczne jest zwiększenie bezpieczeństwa dostaw ropy naftowej i produktów ropopochodnych w państwach członkowskich poprzez utworzenie i utrzymywanie minimalnych zapasów najważniejszych produktów ropopochodnych.
- (5) Warunki organizacji zapasów naftowych nie powinny szkodzić sprawnemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
- (6) W dyrektywie 73/238/EWG ⁽⁵⁾ Rada określiła odpowiednie środki, w tym dotyczące czerpania z zapasów naftowych, do podjęcia w przypadku trudności w zaopatrzeniu Wspólnoty w ropę naftową i produkty ropopochodne; państwa członkowskie podjęły tego samego rodzaju zobowiązania w ramach umowy dotyczącej „Międzynarodowego programu energii”.
- (7) Konieczne jest, aby zapasy te pozostawały w dyspozycji państw członkowskich na wypadek powstania jakichkolwiek trudności w zaopatrzeniu w ropę naftową. Państwa członkowskie powinny posiadać kompetencje i zdolność do dysponowania zapasami w sposób pozwalający na ich szybkie przekazanie do dyspozycji tym sektorom, w których potrzeby zaopatrzenia naftowego są najpilniejsze.
- (8) Warunki składowania powinny zapewniać dyspozycyjność zapasów oraz ich dostępność dla konsumenta.
- (9) Należy dbać o przejrzystość warunków składowania zapasów w sposób zapewniający sprawiedliwy i niedyskryminacyjny rozdział kosztów związanych z obowiązkiem ich składowania. Z tego względu informacje dotyczące kosztu składowania zapasów mogą być udostępniane przez państwa członkowskie zainteresowanym stronom.
- (10) W celu zorganizowania składowania państwa członkowskie mogą odwoływać się do systemu opierającego się na przeniesieniu tego obowiązku w całości lub części na podmiot lub agencję składującą zapasy. Ewentualne pozostałości powinny być składowane przez rafinerie oraz inne podmioty rynkowe. Partnerstwo pomiędzy państwem oraz sektorem prywatnym ma zasadnicze znaczenie dla skuteczności i niezawodności mechanizmów składowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 E z 15.9.2005, str. 44.⁽²⁾ Dz.U. C 112 z 30.4.2004, str. 39.⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 23.12.1968, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/93/WE (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 100).⁽⁴⁾ Patrz: załącznik I część A.⁽⁵⁾ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 1.

(11) Sama produkcja własna przyczynia się do bezpieczeństwa dostaw. Ewolucja rynku naftowego może usprawniać przyznanie państwom członkowskim posiadającym własną produkcję naftową odpowiedniego zwolnienia z obowiązku utrzymywania zapasów. Zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie mogą zwalniać przedsiębiorstwa z obowiązku utrzymywania zapasów do wysokości nieprzekraczającej wielkości produkcji uzyskanej przez te przedsiębiorstwa z ropy naftowej wydobywanej ze złóż danego państwa.

(12) Należy dostosować metody już stosowane przez Wspólnotę i przez państwa członkowskie w ramach ich zobowiązań i umów międzynarodowych. Biorąc pod uwagę ewolucję struktury zużycia ropy, zbiorniki paliwowe międzynarodowego lotnictwa stały się ważnym elementem tego zużycia.

(13) Konieczne jest dostosowanie i uproszczenie wspólnotowych procedur dotyczących statystycznych zestawień zapasów.

(14) Zapasy mogą być, zasadniczo, przechowywane gdziekolwiek we Wspólnocie, i dlatego też należy ułatwiać tworzenie zapasów poza terytorium państwa. Konieczne jest, aby decyzja o przechowywaniu zapasów poza terytorium kraju była podejmowana przez rząd danego państwa członkowskiego w zależności od jego potrzeb oraz w trosce o zapewnienie bezpieczeństwa dostaw. W przypadku zapasów oddanych do dyspozycji innego przedsiębiorstwa, podmiotu lub jednostki konieczne są bardziej szczegółowe zasady w celu zagwarantowania ich dyspozycyjności i dostępności w razie trudności w zaopatrzeniu w ropę naftową.

(15) W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego wskazane jest wspieranie zawierania pomiędzy państwami członkowskimi umów dotyczących minimalnych zapasów w celu zachęcania do wykorzystywania możliwości składowania istniejących w innych państwach członkowskich. Decyzja w sprawie zawierania takich umów należy do zainteresowanych państw członkowskich.

(16) Należy wzmocnić nadzór administracyjny nad zapasami i ustanowić skuteczne mechanizmy dysponowania zapasami oraz ich kontroli. Konieczne jest zaplanowanie systemu sankcji w celu narzucenia takiej kontroli.

(17) Należy regularnie informować Radę o stanie bezpiecznych zapasów we Wspólnocie.

(18) W związku z tym, że cel podejmowanego działania, mianowicie utrzymywanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa zaopatrzenia w ropę naftową we Wspólnocie, za pomocą niezawodnych i przejrzystych mechanizmów, opartych na solidarności między państwami członkowskimi, przy jednoczesnym zachowaniu zasad rynku wewnętrznego i reguł konkurencji, może zostać osiągnięty w lepszy sposób na poziomie Wspólnoty, Wspól-

nota może przyjmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu.

(19) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne w celu utrzymania na terytorium Wspólnoty, w sposób właściwy i z zastrzeżeniem przepisów art. 10, swoich własnych zapasów produktów naftowych na poziomie odpowiadającym, dla każdej z kategorii produktów naftowych wyszczególnionych w art. 2, co najmniej dziewięćdziesięciodniowej średniej dziennej konsumpcji wewnętrznej w poprzednim roku kalendarzowym, określonym w art. 4 ust. 2.

2. Część konsumpcji wewnętrznej zaspokajanej przez pochodne ropy naftowej wydobytej ze złóż państwa członkowskiego może zostać pomniejszona o maksymalnie 25 % tej konsumpcji. O dystrybucji wewnętrznej wyniku takiej dedukcji decyduje dane państwo członkowskie.

Artykuł 2

Przy obliczaniu konsumpcji krajowej bierze się pod uwagę następujące kategorie produktów:

- a) benzyna silnikowa i paliwo lotnicze (benzyna lotnicza i paliwo lotnicze typu benzyny do silników odrzutowych);
- b) olej gazowy, olej napędowy, nafta oświetleniowa i materiały pędne do silników lotniczych na bazie ropy;
- c) oleje opałowe.

Dostawy paliw dla bunkrowania statków morskich nie są wliczane do obliczania konsumpcji wewnętrznej.

Artykuł 3

1. Zapasy przechowywane zgodnie z przepisami art. 1 pozostają w całkowitej dyspozycji państw członkowskich w razie trudności zaopatrzenia w ropę. Państwa członkowskie wyposażają się w kompetencje prawne do podejmowania decyzji na temat przeznaczenia zapasów w podobnych sytuacjach.

Poza tymi sytuacjami państwa członkowskie dbają o zapewnienie dyspozycyjności i dostępności tych zapasów. Ustanawiają warunki identyfikacji, księgowania i kontroli zapasów.

2. Państwa członkowskie dbają o stosowanie równych i niedyskryminacyjnych warunków, jeśli chodzi o przepisy odnoszące się do składowania.

Koszty wynikające ze składowania zgodnie z art. 1 muszą być przedstawiane w sposób przejrzysty. Pod tym względem państwa członkowskie mogą przyjąć środki w celu uzyskiwania odpowiednich informacji dotyczących kosztów składowania zgodnie z art. 1 oraz w celu udostępnienia tych informacji zainteresowanym stronom.

3. W celu spełnienia wymogów ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o odwołaniu się do pomocy podmiotu lub agencji składującej, która ma za zadanie przechowywanie całości lub części zapasów.

Dwa lub więcej państw członkowskich może zadecydować o odwołaniu się do pomocy tego samego podmiotu lub agencji składującej. W takim przypadku ponoszą one solidarną odpowiedzialność za przestrzeganie zobowiązań wynikających z niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji zestawienie statystyczne dotyczące zapasów istniejących na koniec każdego miesiąca, sporządzone zgodnie z art. 5 ust. 2 i 3 i art. 6, uściślając liczbę dni średniej konsumpcji z poprzedniego roku kalendarzowego, jaką te zapasy stanowią. Zestawienie to musi zostać przekazane najpóźniej dwudziestego piątego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu odniesienia.

2. Obowiązek składowania przez dane państwo członkowskie opiera się na konsumpcji wewnętrznej poprzedniego roku kalendarzowego. Na początku każdego roku kalendarzowego, najpóźniej dnia 31 marca, państwa członkowskie muszą dokonać ponownego oszacowania wielkości swoich zobowiązań składowych i starać się przestrzegać nowych zobowiązań corocznie, gdy tylko okaże się to możliwe, oraz, niezależnie od okoliczności, najpóźniej dnia 31 lipca.

3. W zestawieniu statystycznym zapasy materiałów pędnych do silników lotniczych na bazie ropy wykazywane są w odrębnej rubryce w kategorii, o której mowa w art. 2 lit. b).

Artykuł 5

1. Zapasy, jakie należy utrzymywać w ramach obowiązku określonego w art. 1, mogą występować w postaci ropy

naftowej i półproduktów, jak również w postaci wyrobów gotowych.

2. W statystycznym zestawieniu zapasów istniejących na koniec każdego miesiąca:

- a) produkty gotowe są liczone z uwzględnieniem ich rzeczywistego tonażu;
- b) ropa naftowa i półprodukty brane są pod uwagę:
  - i) proporcjonalnie do wielkości zapasów w każdej z kategorii produktów uzyskiwanych w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego w rafineriach danego państwa członkowskiego; albo
  - ii) na podstawie planów produkcji rafinerii danego państwa członkowskiego w roku bieżącym; albo
  - iii) na podstawie stosunku występującego między, z jednej strony, całkowitą ilością produktów podlegających obowiązkowi składowania, wytworzonych w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego w danym państwie członkowskim i, z drugiej strony, pomiędzy całkowitą ilością ropy naftowej wykorzystaną w czasie tego samego roku, do maksymalnej wysokości 40 % całkowitego obowiązku, w przypadku pierwszej i drugiej kategorii (benzyn i olejów napędowych), oraz 50 % w przypadku kategorii trzeciej (olejów opałowych).

3. Komponenty paliw, w przypadku gdy są one przeznaczone do wytwarzania produktów końcowych wymienionych w art. 2, mogą zastępować produkty, do produkcji których są przeznaczone.

Artykuł 6

1. Do celów obliczenia minimalnego poziomu zapasów, przewidzianego w art. 1, w zestawieniu statystycznym umieszcza się jedynie wielkości przechowywane zgodnie z art. 3 ust. 1.

2. Na warunkach przewidzianych w ust. 1, do zapasów mogą zostać włączone:

- a) zapasy na pokładzie tankowców ropy naftowej będące w porcie w celu wyładunku, po dopełnieniu formalności portowych;
- b) zapasy utrzymywane w porcie wyładunku;
- c) zapasy utrzymywane w zbiornikach na wejściu rurociągów roponośnych;

- d) zapasy utrzymywane w zbiornikach rafinerii, z wyłączeniem zapasów w rurociągach i instalacjach rafineryjnych;
- e) zapasy utrzymywane w zbiornikach przez rafinerie i przez firmy przywożące, magazynujące i hurtowe firmy dystrybucyjne;
- f) zapasy utrzymywane w zbiornikach przez dużych konsumentów zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi obowiązku utrzymywania stałych zapasów;
- g) zapasy utrzymywane na barkach i statkach przybrzeżnych w trakcie transportu wewnątrz granic państwowych, jeżeli właściwe władze mogą kontrolować takie zapasy oraz pod warunkiem że mogą one być niezwłocznie udostępnione.

3. Zestawienie statystyczne nie uwzględnia w szczególności ropy naftowej znajdującej się w złożach, ilości paliw przeznaczonych na użytek żeglugi morskiej, podlegających tranzytowi bezpośredniemu, z wyjątkiem zapasów, o których mowa w art. 7 ust. 1, ilości znajdujących się w ropociągach, w cysternach samochodowych i kolejowych, w zbiornikach usytuowanych w punktach sprzedaży i u drobnych konsumentów.

W zestawieniu statystycznym nie uwzględnia się również ilości przechowywanych przez siły zbrojne oraz tych, które dla nich rezerwują spółki naftowe.

Artykuł 7

1. W zastosowaniu niniejszej dyrektywy zapasy mogą, w ramach porozumień międzyrządowych, być tworzone na terytorium danego państwa członkowskiego na rachunek przedsiębiorstw, podmiotów lub agencji ustanowionych w innym państwie członkowskim. Zadaniem rządu danego państwa członkowskiego jest podjęcie decyzji, czy zapasy będą przechowywane poza terytorium danego kraju.

Państwo członkowskie, na którego terytorium zapasy te są składowane w ramach tego rodzaju umowy, nie może sprzeciwić się temu, aby zostały one przeniesione do innych państw, na których rachunek zapasy są przechowywane na mocy tej umowy. Sprawuje ono kontrolę nad zapasami zgodnie z procedurami określonymi w tej umowie, ale nie umieszcza ich w swoim zestawieniu statystycznym.

Wraz z zestawieniem statystycznym każde państwo członkowskie przekazuje Komisji sprawozdanie na temat zapasów przechowywanych na swoim własnym terytorium na rachunek innego państwa członkowskiego, jak również na temat zapasów przechowywanych w innych państwach członkowskich na swój własny rachunek. W obu tych przypadkach w sprawozdaniu wymienić należy miejsca składowania lub spółki przechowujące

te zapasy, ilości i kategorie składowanych produktów lub składowanej ropy naftowej.

2. Projekty umów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, przekazywane są Komisji, która może formułować swoje uwagi pod adresem zainteresowanych rządów. Umowy te, po ich zawarciu, notyfikowane są Komisji, która podaje je do wiadomości pozostałych państw członkowskich.

Umowy te spełniają następujące warunki:

- a) dotyczą ropy naftowej oraz wszystkich produktów naftowych, o których mowa w niniejszej dyrektywie;
- b) ustalają warunki i sposób składowania, którego celem jest zapewnienie dysponowania zapasami oraz ich dyspozycyjności;
- c) wskazują procedurę celem zapewnienia kontroli oraz identyfikacji przewidzianych zapasów, w szczególności metody stosowane w razie dokonywania inspekcji lub współpracy przy inspekcjach;
- d) są zawierane zasadniczo na czas nieograniczony;
- e) uściślają, że – jeżeli przewidziana jest możliwość jednostronnego ich wypowiedzenia – nie znajduje ona zastosowania w przypadku kryzysu zaopatrzeniowego i że, w każdym przypadku, Komisja informowana jest każdorazowo o wypowiedzeniu.

3. W przypadku kiedy zapasy, ustanawiane na mocy takich umów, nie stanowią własności przedsiębiorstwa, podmiotu lub agencji, na których spoczywa obowiązek przechowywania zapasów, ale są oddawane do dyspozycji tego przedsiębiorstwa, podmiotu lub agencji przez inne przedsiębiorstwo, podmiot lub agencję, spełnione są następujące warunki:

- a) przedsiębiorstwo, podmiot lub agencja będące beneficjentami muszą posiadać wynikające z umowy prawo do nabywania tych zapasów w czasie całego okresu objętego umową; metodologia umożliwiająca określenie ceny tego zakupu powinna zostać ustalona przez obie zainteresowane strony;
- b) minimalny czas trwania takiej umowy wynosi dziewięćdziesiąt dni;
- c) miejsce składowania lub spółki przechowujące zapasy oddawane do dyspozycji przedsiębiorstwa, podmiotu lub agencji będących beneficjentami, jak również ilość i kategoria produktów lub ropy naftowej składowanych w tym miejscu, muszą być dokładnie określone;

- d) w każdej chwili przez cały czas trwania umowy, przedsiębiorstwo, podmiot lub agencja przechowujące zapasy muszą zapewniać, że zapasy oddane do dyspozycji znajdują się rzeczywiście w dyspozycji przedsiębiorstwa, podmiotu lub agencji będących beneficjentami;
- e) przedsiębiorstwo, podmiot lub agencja przechowujące zapasy oddane do dyspozycji przedsiębiorstwa, podmiotu lub agencji będących beneficjentami powinny podlegać kompetencji państwa członkowskiego, na którego terytorium znajdują się zapasy, w zakresie właściwości prawnej tego państwa członkowskiego do kontrolowania i sprawdzania istnienia zapasów.

Artykuł 8

Państwa członkowskie przyjmują wszystkie konieczne przepisy i podejmują wszelkie środki konieczne do zapewniania dysponowania zapasami i nadzoru nad nimi. Ustanawiają one mechanizmy weryfikacji zapasów zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 9

Państwa członkowskie określają sankcje mające zastosowanie w przypadku pogwałcenia przepisów krajowych przyjętych w celu stosowania niniejszej dyrektywy i przyjmują wszelkie środki konieczne do wykonania tych przepisów. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 10

1. W przypadku powstania trudności z zaopatrzeniem w ropę we Wspólnocie Komisja, na żądanie któregośkolwiek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, organizuje konsultacje między państwami członkowskimi.

2. Poza przypadkami naglącej konieczności lub w celu pokrycia niewielkich potrzeb lokalnych, przed konsultacjami przewidzianymi w ust. 1 państwa członkowskie powstrzymują się od korzystania ze swoich zapasów w ilościach, które spowodowałyby zmniejszenie tych zapasów poniżej obowiązkowego poziomu minimalnego.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich poborach ze swoich zapasów rezerwowych i wskazują, w możliwie najkrótszym terminie:

- a) datę, kiedy zapasy spadły poniżej obowiązkowego poziomu minimalnego;

- b) powody tego poboru;

- c) ewentualne środki, które podjęto w celu uzupełnienia zapasów;

- d) oszacowanie, o ile to możliwe, prawdopodobnego rozwoju sytuacji w odniesieniu do zapasów pozostających poniżej obowiązkowego poziomu.

Artykuł 11

Komisja przedkłada regularnie Radzie sprawozdanie dotyczące stanu zapasów utworzonych we Wspólnocie, a w szczególności, w danym przypadku, konieczności harmonizacji w celu zapewnienia dysponowania zapasami i nadzoru nad nimi.

Artykuł 12

Dyrektywa 68/414/EWG zostaje uchylona, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku I część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2006 r.

W imieniu Rady

M. PEKKARINEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej zmiany

Dyrektywa Rady 68/414/EWG	(Dz.U. L 308 z 23.12.1968, str. 14)
Dyrektywa Rady 72/425/EWG	(Dz.U. L 291 z 28.12.1972, str. 154)
Dyrektywa Rady 98/93/WE	(Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 100)

CZĘŚĆ B

Lista terminów transpozycji do prawa krajowego

(o których mowa w art. 12)

Dyrektywy	Termin transpozycji	Termin stosowania
68/414/EWG	1 stycznia 1971 r.	1 stycznia 1971 r.
98/93/WE	1 stycznia 2000 r. ⁽¹⁾	

⁽¹⁾ 1 stycznia 2003 r. dla Republiki Greckiej w zakresie obowiązków wynikających z dyrektywy 98/93/WE, dotyczących uwzględniania ilości przeznaczonych dla zbiorników paliwowych międzynarodowego lotnictwa podczas obliczania spożycia wewnętrznego. Patrz: art. 4 dyrektywy 98/93/WE.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Dyrektywa 68/414/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 2 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
Artykuł 2 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 2 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 2 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 2 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 2 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 2 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 2 akapit drugi	Artykuł 2 akapit drugi
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4 akapit pierwszy	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 4 akapit drugi	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 4 akapit trzeci	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 5 akapit pierwszy	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 5 akapit drugi zdanie wprowadzające pierwszy człon zdania	Artykuł 5 ust. 2 zdanie wprowadzające
Artykuł 5 akapit drugi zdanie wprowadzające drugi człon zdania	Artykuł 5 ust. 2 lit. a)
Artykuł 5 akapit drugi zdanie wprowadzające trzecie człon zdania	Artykuł 5 ust. 2 lit. b) zdanie wprowadzające
Artykuł 5 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 5 ust. 2 lit. b) pkt (i)
Artykuł 5 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 5 ust. 2 lit. b) pkt (ii)
Artykuł 5 akapit drugi tiret trzecie	Artykuł 5 ust. 2 lit. b) pkt (iii)
Artykuł 5 akapit trzeci	Artykuł 5 ust. 3
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 6 ust. 1
Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 7 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 6 ust. 2 akapit trzeci	Artykuł 7 ust. 1 akapit trzeci
Artykuł 6 ust. 2 akapit czwarty	Artykuł 7 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 2 akapit piąty zdanie wprowadzające	Artykuł 7 ust. 2 akapit drugi zdanie wprowadzające
Artykuł 6 ust. 2 akapit piąty tiret pierwsze	Artykuł 7 ust. 2 akapit drugi lit. a)
Artykuł 6 ust. 2 akapit piąty tiret drugie	Artykuł 7 ust. 2 akapit drugi lit. b)
Artykuł 6 ust. 2 akapit piąty tiret trzecie	Artykuł 7 ust. 2 akapit drugi lit. c)
Artykuł 6 ust. 2 akapit piąty tiret czwarte	Artykuł 7 ust. 2 akapit drugi 2 lit. d)
Artykuł 6 ust. 2 akapit piąty tiret piąte	Artykuł 7 ust. 2 akapit drugi lit. e)
Artykuł 6 ust. 2 akapit szósty zdanie wprowadzające	Artykuł 7 ust. 3 zdanie wprowadzające

Dyrektywa 68/414/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 6 ust. 2 akapit szósty tiret pierwsze	Artykuł 7 ust. 3 lit. a)
Artykuł 6 ust. 2 akapit szósty tiret drugie	Artykuł 7 ust. 3 lit. b)
Artykuł 6 ust. 2 akapit szósty tiret trzecie	Artykuł 7 ust. 3 lit. c)
Artykuł 6 ust. 2 akapit szósty tiret czwarte	Artykuł 7 ust. 3 lit. d)
Artykuł 6 ust. 2 akapit szósty tiret piąte	Artykuł 7 ust. 3 lit. e)
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 6 ust. 2 zdanie wprowadzające
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 6 ust. 2 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 6 ust. 2 lit. b)
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 6 ust. 2 lit. c)
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy tiret czwarte	Artykuł 6 ust. 2 lit. d)
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy tiret piąte	Artykuł 6 ust. 2 lit. e)
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy tiret szóste	Artykuł 6 ust. 2 lit. f)
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy tiret siódme	Artykuł 6 ust. 2 lit. g)
Artykuł 6 ust. 3 akapit drugi zdanie pierwsze	Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 3 akapit drugi zdanie drugie	Artykuł 6 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 6a	Artykuł 8
Artykuł 6b	Artykuł 9
Artykuł 7 akapit pierwszy	Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 7 akapit drugi	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 7 akapit trzeci zdanie wprowadzające	Artykuł 10 ust. 3 zdanie wprowadzające
Artykuł 7 akapit trzeci tiret pierwsze	Artykuł 10 ust. 3 lit. a)
Artykuł 7 akapit trzeci tiret drugie	Artykuł 10 ust. 3 lit. b)
Artykuł 7 akapit trzeci tiret trzecie	Artykuł 10 ust. 3 lit. c)
Artykuł 7 akapit trzeci tiret czwarte	Artykuł 10 ust. 3 lit. d)
Artykuł 8	—
—	Artykuł 11
—	Artykuł 12
—	Artykuł 13
Artykuł 9	Artykuł 14
—	Załącznik I
—	Załącznik II

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 9 czerwca 2006 r.

w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania umowy między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych

(2006/550/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.
- (2) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty umowę z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii dotyczącą pewnych aspektów usług lotniczych (zwaną dalej „Umową”), zgodnie z mechanizmami i wytycznymi zawartymi w załączniku do decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.
- (3) Umowa powinna zostać podpisana i stosowana tymczasowo, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie Umowy między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską

Republiką Macedonii dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych, z zastrzeżeniem decyzji Rady w sprawie zawarcia tej Umowy.

Tekst Umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 3

Do czasu wejścia w życie Umowa jest stosowana tymczasowo od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do dokonania notyfikacji przewidzianej w art. 8 ust. 2 Umowy.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 9 czerwca 2006 r.

W imieniu Rady

H. GORBACH

Przewodniczący

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII,

z drugiej strony,

(zwane dalej „Stronami”),

STWIERDZAJĄC, że zostały zawarte dwustronne umowy dotyczące usług lotniczych między kilkoma państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, zawierające postanowienia sprzeczne z prawem Wspólnoty Europejskiej.

STWIERDZAJĄC, że Wspólnota Europejska ma wyłączną kompetencję w zakresie poszczególnych aspektów, które mogą zostać włączone do umów dwustronnych dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

STWIERDZAJĄC, że na mocy prawa Wspólnoty Europejskiej wspólnotowi przewoźnicy lotniczy ustanowieni w państwie członkowskim mają prawo do niedyskryminacyjnego dostępu do tras lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

UWZGLĘDNIAJĄC umowy między Wspólnotą Europejską a niektórymi państwami trzecimi, przewidujące dla obywateli tych państw trzecich możliwość nabywania prawa własności przewoźników lotniczych licencjonowanych zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej,

UZNAJĄC, że postanowienia dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, które są niezgodne z prawem Wspólnoty Europejskiej, muszą być doprowadzone do zgodności z tym prawem celem ustanowienia solidnej podstawy prawnej dla świadczenia usług lotniczych między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, a także w celu zachowania kontynuacji takich usług lotniczych,

STWIERDZAJĄC, że w ramach tych negocjacji celem Wspólnoty Europejskiej nie jest zwiększenie ogólnej wielkości przewozów lotniczych między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii ani naruszenie równowagi między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi a przewoźnikami lotniczymi z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, ani negocjowanie zmian w postanowieniach odnoszących się do praw przewozowych zawartych w obecnie obowiązujących umowach dwustronnych dotyczących usług lotniczych,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Postanowienia ogólne**

1. Do celów niniejszej Umowy „państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej.

2. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do obywateli państwa członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do obywateli państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

3. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych z państwa członkowskiego będącego stroną takiej

umowy są rozumiane jako odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych wyznaczonych przez to państwo członkowskie.

Artykuł 2**Wyznaczenie przez państwo członkowskie**

1. Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przez zainteresowane państwo członkowskie przewoźnika lotniczego, upoważnień oraz zezwoleń udzielonych mu przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.

2. Po otrzymaniu wyznaczenia dokonanego przez państwo członkowskie Była Jugosłowiańska Republika Macedonii udziela właściwych upoważnień i zezwoleń w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem że:

- i) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego i posiada ważną licencję na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;
- ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, a właściwa władza lotnicza jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; oraz
- iii) przewoźnik lotniczy jest i pozostaje własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich, lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych państw, i pozostaje pod stałą i skuteczną kontrolą tych państw lub tych obywateli.

3. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii może odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć upoważnienia lub zezwolenia wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez państwo członkowskie, jeżeli:

- i) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego lub nie posiada ważnej licencji na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;
- ii) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym, lub właściwa władza lotnicza nie jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; lub
- iii) przewoźnik lotniczy nie stanowi własności, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, lub nie pozostaje pod skuteczną kontrolą, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich, lub też innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw.

Wykonując swoje prawa na mocy niniejszego ustępu, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii nie stosuje dyskryminacji między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi ze względu na ich narodowość.

Artykuł 3

Prawa dotyczące kontroli regulacyjnej

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. c).

2. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną sprawuje i utrzymuje inne państwo członkowskie, prawa Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii wynikające z postanowień dotyczących bezpieczeństwa zawartych w umowie między państwem członkowskim, które wyznaczyło danego przewoźnika lotniczego, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii mają w równym stopniu zastosowanie w stosunku do przyjmowania, wykonywania lub utrzymywania norm bezpieczeństwa przez to inne państwo członkowskie oraz do zezwolenia eksploatacyjnego tego przewoźnika lotniczego.

Artykuł 4

Opodatkowanie paliwa lotniczego

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku II lit. d).

2. Nie naruszając jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień każdej z umów wymienionych w załączniku II lit. d) nie uniemożliwia państwu członkowskiemu nakładania podatków, należności, cel, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na jego terytorium w celu użycia przez statek powietrzny wyznaczonego przewoźnika lotniczego z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, operującego między punktem na terytorium tego państwa członkowskiego a innym punktem znajdującym się na terytorium tego państwa członkowskiego lub na terytorium innego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. e).

2. Taryfy pobierane przez przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) wyznaczonego(-ych) przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii zgodnie z umową wymienioną w załączniku 1, zawierającą postanowienie wymienione w załączniku II lit. e), za przewóz w całości wewnątrz Wspólnoty Europejskiej podlegają prawu Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 6

Załączniki do Umowy

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

Artykuł 7

Zmiany lub poprawki

Zmiany lub poprawki do niniejszej Umowy mogą zostać dokonane przez Strony w każdym czasie za ich obopólną zgodą.

Artykuł 8**Wejście w życie i tymczasowe stosowanie**

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej pisemnej notyfikacji zakończenia ich wewnętrznych procedur niezbędnych do wejścia w życie Umowy.

2. Nie naruszając ust. 1, Strony zgadzają się na tymczasowe stosowanie niniejszej Umowy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

3. Umowy oraz inne ustalenia między państwami członkowskimi a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są

tymczasowo stosowane, zostały wymienione w załączniku I lit. b). Niniejszą Umowę stosuje się do wszystkich takich umów i ustaleń z dniem ich wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania.

Artykuł 9**Wygaśnięcie Umowy**

1. W przypadku wygaśnięcia umowy wymienionej w załączniku I, wygasają jednocześnie wszystkie postanowienia niniejszej Umowy odwołujące się do danej umowy wymienionej w załączniku I.

2. W przypadku wygaśnięcia wszystkich umów wymienionych w załączniku I, wygasa jednocześnie niniejsza Umowa.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie w tym celu umocowani, złożyli podpisy pod niniejszą Umową.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w Luksemburgu, dnia dziewiątego czerwca dwa tysiące szóstego roku w każdym z języków urzędowych Stron.

**THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION
AND THE EUROPEAN COMMISSION**

Luxembourg, 9 June 2006

Mr. Xhemali MEHAZI,
Minister of Transport and Communications
of the former Yugoslav Republic of Macedonia.

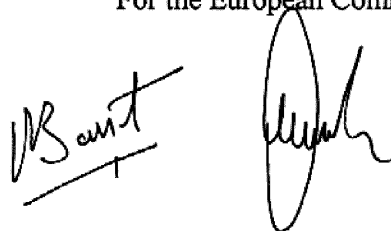
Dear Sir,

We have the honour to propose that, if it is acceptable to your Government, this letter and your confirmation shall together take the place of signature of the Agreement between the European Community and the former Yugoslav Republic of Macedonia on certain aspects of air services.

The text of the aforementioned Agreement, herewith annexed, has been approved for signature and provisional application by a decision of the Council of the European Union. This letter constitutes the notification, on behalf of the European Community, of the completion of the procedures necessary for provisional application of the Agreement in accordance with its Article 8.2. Therefore, this Agreement shall apply provisionally on the first day of the month following the date on which the Council receives your notification of the completion of the procedures necessary for this purpose.

Please accept, Sir, the assurance of our highest consideration.

For the European Community

**REPUBLIC OF MACEDONIA
MINISTRY OF TRANSPORT AND COMMUNICATIONS**

Luxembourg, 9 June 2006

Dear Sirs,

I have the honor to acknowledge receipt of your letter dated 9 June 2006 regarding the signature of the Agreement between the Republic of Macedonia and the European Community on certain aspects of air services.

I confirm the acceptance of my Government that this letter and your letter shall together take place of signature of this Agreement.

However, I declare that the Republic of Macedonia does not accept the denomination used for my country in the above-mentioned Agreement having in view that the constitutional name of my country is the Republic of Macedonia.

Please accept, Sirs, the assurances of my highest consideration.

Xhemali MEHAZI

**Minister of Transport
and Communications**

EUROPEAN COMMUNITY

BRUSSELS

**THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION
AND THE EUROPEAN COMMISSION**

Luxembourg, 9 June 2006

Mr. Xhemali MEHAZI,
Minister of Transport and Communications
of the former Yugoslav Republic of Macedonia.

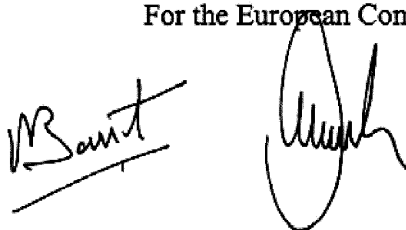
Dear Sir,

We have the honour to acknowledge receipt of your letter of today's date.

The European Community notes that the Exchange of Letters between the European Community and the Former Yugoslav Republic of Macedonia, which takes the place of signature of the Agreement between the European Community and the former Yugoslav Republic of Macedonia on certain aspects of air services, has been accomplished and that this cannot be interpreted as acceptance or recognition by the European Community in whatever form or content of a denomination other than the "former Yugoslav Republic of Macedonia".

Please accept, Sir, the assurance of our highest consideration.

For the European Community

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz umów, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy

- a) Umowy dotyczące usług lotniczych między Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej umowy były już zawarte, podpisane lub stosowane tymczasowo:

— Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Federalnym Austrii a Rządem Macedońskim podpisana w Grazu dnia 8 listopada 1996 r. (zwana dalej „Umową z Austrią”),

— Umowa między Rządem Belgii a Rządem Macedońskim dotycząca transportu lotniczego, podpisana w Brukseli dnia 22 października 1998 r. (zwana dalej „Umową z Belgią”).

Umowa powinna być odczytywana w zestawieniu z Protokołem ustaleń sporządzonym w Brukseli dnia 5 października 1998 r.,

— Umowa o transporcie lotniczym między Republiką Czechosłowacką a Socjalistyczną Federacją Republiką Jugosławii, podpisana w Belgradzie dnia 28 lutego 1956 r. (zwana dalej „Umową z Republiką Czeską”),

— Umowa o usługach lotniczych między Rządem Królestwa Danii a Rządem Macedońskim, podpisana w Kopenhadze dnia 20 marca 2000 r. (zwana dalej „Umową z Danią”),

— Umowa o usługach lotniczych między Rządem Republiki Federalnej Niemiec a Rządem Macedońskim, podpisana w Skopje dnia 16 lipca 2002 r. (zwana dalej „Umową z Niemcami”),

— Umowa między Rządem Węgier a Rządem Macedońskim dotycząca usług lotniczych, podpisana w Budapeszcie dnia 11 maja 2000 r. (zwana dalej „Umową z Węgrami”),

— Umowa między Rządem Republiki Włoskiej a Rządem Macedońskim dotycząca usług lotniczych, podpisana w Skopje dnia 3 lutego 1997 r. (zwana dalej „Umową z Włochami”),

— Umowa między Rządem Królestwa Niderlandów a Rządem Macedońskim dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza terytoriami ich krajów, podpisana w Skopje dnia 6 lutego 1997 r. (zwana dalej „Umową z Niderlandami”),

— Umowa o usługach lotniczych między Rządem Republiki Słowackiej a Rządem Republiki Macedonii, podpisana w Bratysławie dnia 15 maja 2002 r. (zwana dalej „Umową z Republiką Słowacką”),

— Umowa między Republiką Słowenii a Republiką Macedonii dotycząca regularnych usług lotniczych, podpisana w Ochrydzie dnia 24 marca 1992 r. (zwana dalej „Umową ze Słowenią”).

Zmieniona dnia 20 lipca 1992 r. i dnia 6 listopada 1992 r.,

— Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Hiszpanii a Rządem Macedońskim, podpisana w Skopje dnia 2 marca 1999 r. (zwana dalej „Umową z Hiszpanią”),

— Umowa o usługach lotniczych między Rządem Królestwa Szwecji a Rządem Republiki Macedonii, podpisana w Kopenhadze dnia 20 marca 2000 r. (zwana dalej „Umową ze Szwecją”),

— Umowa między Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Rządem Republiki Macedonii dotycząca usług lotniczych, podpisana w Skopje dnia 1 października 1999 r. (zwana dalej „Umową ze Zjednoczonym Królestwem”).

b) Umowy dotyczące usług lotniczych i inne ustalenia paraflowane lub podpisane między Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie ani nie były stosowane tymczasowo:

— Umowa o usługach lotniczych między Rządem Republiki Estońskiej a Rządem Republiki Macedonii, paraflowana dnia 4 listopada 2000 r. (zwana dalej „Umową z Estonią”),

— Umowa między Rządem Republiki Francuskiej a Rządem Republiki Macedonii dotycząca usług lotniczych, paraflowana w Paryżu dnia 11 lutego 2002 r. (zwana dalej „Umową z Francją”),

— Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Macedonii o komunikacji lotniczej, paraflowana w Warszawie dnia 14 czerwca 2000 r. (zwana dalej „Umową z Polską”).

Umowa powinna być odczytywana w zestawieniu z Protokołem ustaleń sporządzonym w Warszawie dnia 14 czerwca 2000 r.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz artykułów zawartych w umowach wymienionych w załączniku I, o których mowa w art. 2–5 niniejszej Umowy

- a) Wyznaczenie przez państwo członkowskie:
- artykuł 3 Umowy z Austrią,
  - artykuł 2 Umowy z Republiką Czeską,
  - artykuł 3 ust. 4 Umowy z Danią,
  - artykuł 3 Umowy z Estonią,
  - artykuł 3 ust. 2 lit. a) Umowy z Francją,
  - artykuł 3 ust. 4 Umowy z Niemcami,
  - artykuł 3 Umowy z Węgrami,
  - artykuł 4 ust. 4 Umowy z Włochami,
  - artykuł 4 ust. 4 Umowy z Niderlandami,
  - artykuł 3 ust. 4 Umowy z Polską,
  - artykuł 3 ust. 5 Umowy z Republiką Słowacką,
  - artykuł 6 Umowy ze Słowenią,
  - artykuł 3 ust. 4 Umowy z Hiszpanią,
  - artykuł 3 ust. 4 Umowy ze Szwecją,
  - artykuł 4 Umowy ze Zjednoczonym Królestwem.
- b) Odmowa, cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie upoważnień lub zezwoleń:
- artykuł 4 ust. 1 lit. a) Umowy z Austrią,
  - artykuł 5 ust. 1 lit. d) Umowy z Belgią,
  - artykuł 4 ust. 1 lit. a) Umowy z Danią,
  - artykuł 4 Umowy z Estonią,
  - artykuł 4 ust. 1 lit. a) Umowy z Francją,
  - artykuł 4 Umowy z Niemcami,
  - artykuł 5 ust. 1 lit. d) Umowy z Węgrami,
  - artykuł 5 ust. 1 lit. a) Umowy z Włochami,
  - artykuł 5 ust. 1 lit. c) Umowy z Niderlandami,
  - artykuł 4 ust. 1 lit. c) Umowy z Polską,
  - artykuł 4 ust. 1 lit. a) Umowy z Republiką Słowacką,
  - artykuł 7 Umowy ze Słowenią,
  - artykuł 4 ust. 1 lit. a) Umowy z Hiszpanią,
  - artykuł 4 ust. 1 lit. a) Umowy ze Szwecją,
  - artykuł 5 Umowy ze Zjednoczonym Królestwem.
- c) Kontrola regulacyjna:
- artykuł 16 Umowy z Estonią,
  - artykuł 8 Umowy z Francją,
  - artykuł 12 Umowy z Niemcami,
  - artykuł 8 Umowy z Węgrami,
  - artykuł 14 Umowy z Niderlandami,
  - artykuł 17 Umowy z Polską,
  - artykuł 15 Umowy z Republiką Słowacką,
  - artykuł 13 Umowy z Hiszpanią.

d) Opodatkowanie paliwa lotniczego:

- artykuł 8 Umowy z Austrią,
- artykuł 10 Umowy z Belgią,
- artykuł 6 Umowy z Republiką Czeską,
- artykuł 6 Umowy z Danią,
- artykuł 9 Umowy z Estonią,
- artykuł 10 Umowy z Francją,
- artykuł 6 Umowy z Niemcami,
- artykuł 11 Umowy z Węgrami,
- artykuł 6 Umowy z Włochami,
- artykuł 10 Umowy z Niderlandami,
- artykuł 6 Umowy z Polską,
- artykuł 9 Umowy z Republiką Słowacką,
- artykuł 9 Umowy ze Słowenią,
- artykuł 5 Umowy Hiszpanią,
- artykuł 6 Umowy ze Szwecją,
- artykuł 8 Umowy ze Zjednoczonym Królestwem.

e) Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej:

- artykuł 12 Umowy z Austrią,
  - artykuł 13 Umowy z Belgią,
  - artykuł 7 Umowy z Republiką Czeską,
  - artykuł 11 Umowy z Danią,
  - artykuł 14 Umowy z Estonią,
  - artykuł 14 Umowy z Francją,
  - artykuł 10 Umowy z Niemcami,
  - artykuł 14 Umowy z Węgrami,
  - artykuł 8 Umowy z Włochami,
  - artykuł 6 Umowy z Niderlandami,
  - artykuł 10 Umowy z Polską,
  - artykuł 13 Umowy z Republiką Słowacką,
  - artykuł 13 Umowy ze Słowenią,
  - artykuł 7 Umowy z Hiszpanią,
  - artykuł 11 Umowy ze Szwecją,
  - artykuł 7 Umowy ze Zjednoczonym Królestwem.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz innych państw, o których mowa w art. 2 niniejszej Umowy

- a) Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - b) Księstwo Liechtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - c) Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - d) Konfederacja Szwajcarska (na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

DECYZJA RADY
z dnia 24 lipca 2006 r.
w sprawie mianowania prezesa Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin
(2006/551/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 ust. 1 i 2,

uwzględniając komunikat przedstawiony przez Komisję w dniu 3 lipca 2006 r. po otrzymaniu opinii rady administracyjnej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Pan Bart KIEWIET, urodzony dnia 7 stycznia 1947 r., zostaje niniejszym mianowany prezesem Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin na okres pięciu lat.

Jego kadencja rozpoczyna się od daty podjęcia przez niego obowiązków; data ta jest uzgadniana pomiędzy prezesem a radą administracyjną urzędu.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2006 r.

W imieniu Rady

M. PEKKARINEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 873/2004 (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 38).

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 sierpnia 2006 r.

zmieniająca załącznik XI do dyrektywy Rady 2003/85/WE w odniesieniu do wykazu laboratoriów uprawnionych do pracy z żywym wirusem pryszczycy na potrzeby produkcji szczepionki

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3447)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/552/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającą dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającą dyrektywę 92/46/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 67 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 2003/85/WE określa minimalne środki kontroli w przypadku ogniska pryszczycy oraz określone środki zapobiegawcze mające na celu zwiększenie świadomości oraz przygotowanie właściwych organów oraz społeczności rolniczej na wypadek tej choroby.

(2) Środki zapobiegawcze określone w dyrektywie 2003/85/WE obejmują przepis mówiący, że państwa członkowskie mają zapewnić, by praca z żywym wirusem pryszczycy dla wytwarzania inaktywowanych antygenów do produkcji szczepionek albo szczepionek oraz odpowiednie badania odbywały się wyłącznie w zatwierdzonych zakładach i laboratoriach wymienionych w części B załącznika XI do tej dyrektywy.

(3) Właściwe organy Niemiec oficjalnie poinformowały Komisję o pewnych zmianach dotyczących producentów

szczepionek przeciwko pryszczycy w tym państwie członkowskim. Niemcy odnowiły niezbędne gwarancje bezpieczeństwa w odniesieniu do laboratorium zlokalizowanego na swoim terytorium.

(4) Ze względów bezpieczeństwa ważne jest, aby wykaz krajowych laboratoriów upoważnionych do pracy z żywym wirusem pryszczycy na potrzeby produkcji szczepionki zawarty w dyrektywie 2003/85/WE był uaktualniany.

(5) Niezbędne jest zatem zastąpienie wykazu laboratoriów upoważnionych do pracy z żywym wirusem pryszczycy na potrzeby produkcji szczepionki w części B załącznika XI do dyrektywy 2003/85/WE wykazem znajdującym się w Załączniku do niniejszej decyzji.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik XI część B do dyrektywy 2003/85/WE zostaje zastąpiony tekstem zawartym w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 3 lipca 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją Komisji 2005/615/WE (Dz.U. L 213 z 18.8.2005, str. 14).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku XI do dyrektywy 2003/85/WE część B otrzymuje brzmienie:

„Laboratoria upoważnione do pracy z żywym wirusem pryszczycy na potrzeby produkcji szczepionki

Państwo członkowskie, na terenie którego znajduje się laboratorium		Laboratorium
Kod ISO	Nazwa	
DE	Niemcy	Intervet International GmbH, Köln
FR	Francja	Merial, S.A.S., Laboratoire IFFA, Lyon
GB	Zjednoczone Królestwo	Merial, S.A.S., Pirbright Laboratory, Pirbright
NL	Niderlandy	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad”

DECYZJA KOMISJI**z dnia 4 sierpnia 2006 r.****w sprawie zakupu przez Wspólnotę szczepionki markerowej przeciw klasycznemu pomorowi świń w celu zwiększenia wspólnotowych zapasów tych szczepionek***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3461)**(2006/553/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 2,uwzględniając dyrektywę Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń ⁽²⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Klasyczny pomór świń stanowi zagrożenie dla świń domowych i dzików we Wspólnocie.

(2) Występowanie ognisk klasycznego pomoru świń w gospodarstwach hodujących świnię domową może doprowadzić do bardzo poważnych konsekwencji i strat ekonomicznych we Wspólnocie, w szczególności jeśli zachorowania pojawiają się na obszarach o wysokim zagęszczeniu świń.

(3) Zasady przeprowadzania szczepień interwencyjnych świń domowych i dzików oraz definicja szczepionki markerowej (znakowanej) zostały ustanowione w dyrektywie Rady 2001/89/WE.

(4) Wspólnota posiada obecnie w zapasie 1 000 000 dawek żywych szczepionek atenuowanych przeciw klasycznemu pomorowi świń oraz jest w trakcie dokonywania zakupu 1 550 000 dawek szczepionki markerowej przeciw klasycznemu pomorowi świń.

(5) W związku z sytuacją we Wspólnocie, a przede wszystkim w państwach przystępujących, wzrosło prawdopodobieństwo przeprowadzenia szczepienia interwencyjnego przeciw klasycznemu pomorowi świń szczepionką markerową w skali przekraczającej ilość dawek znajdujących się w zapasach Wspólnoty.

(6) W celu zwiększenia zdolności Wspólnoty do szybkiego reagowania na klasyczny pomór świń należy zakupić odpowiednią liczbę dawek szczepionki markerowej oraz dokonać uzgodnień dotyczących utrzymywania zapasów tych szczepionek i ich szybkiego udostępniania w razie nagłej konieczności.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wspólnota zakupi w trybie natychmiastowym 7 000 000 dawek szczepionki markerowej przeciw klasycznemu pomorowi świń.

2. Wspólnota dokona uzgodnień dotyczących przechowywania i dystrybucji szczepionki, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 2

Maksymalny koszt środków, o których mowa w art. 1, nie przekroczy 7 500 000 EUR.

Artykuł 3

Środki przewidziane w art. 1 ust. 2 są wykonywane przez Komisję we współpracy z dostawcami wybranymi w drodze zaproszenia do składania ofert.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/53/WE (Dz.U. L 29 z 2.2.2006, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5. Dyrektywa zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji
